

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Antona Čajku, bytom D. K., Dany Čajkovej, bytom D. K. a Kataríny Čajkovej, bytom D. K., zastúpených advokátom JUDr. J. P., D. K., vo veci porušenia ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 685/01 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 NcC 41/04 z 12. augusta 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Antona Čajku, Dany Čajkovej a Kataríny Čajkovej **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. januára 2005 doručené podanie Antona Čajku, Dany Čajkovej a Kataríny Čajkovej (ďalej len „sťažovatelia“), ktorým namietajú porušenie ich základného práva na súdnu a inú

právnú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 685/01 a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 NcC 41/04 z 12. augusta 2004.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

„Sťažovateľ v 1. rade na pojednávaní dňa 08. 06. 2004 vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi JUDr. R. P. vo veci vedenej na Okresnom súde v Dolnom Kubíne, sp. zn. 7 C 685/01, ktorej dôvody podaním zo dňa 21. 06. 2004 doplnil (...).

Konajúci sudca JUDr. R. P. na základe danej námietky predložil spis predsedovi okresného súdu v zmysle § 14 ods. 1 a § 15 ods. 1 OSP a požiadal o jeho vylúčenie z prejednávania predmetnej veci.

Predseda Okresného súdu v Dolnom Kubíne predložil vec krajskému súdu v zmysle § 15 ods. 1 štvrtá veta OSP na rozhodnutie o námietke zaujatosti, nakoľko mal predseda súdu za to, že nie je dôvod na vylúčenie sudcu JUDr. R. P. z rozhodovania o tejto veci.

Krajský súd uznesením zo dňa 12. 08. 2004, č. k. 5 NcC 41/04 rozhodol tak, že sudca Okresného súdu v Dolnom Kubíne JUDr. R. P. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde v Dolnom Kubíne pod sp. zn. 7 C 685/01(...).

Sťažovatelia v 1. až 3. rade majú za to, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline uznesením č. k. 5 NcC 41/04 zo dňa 12. 08. 2004 a postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní 7 C 685/01 je porušené ich ústavné právo v zmysle čl. 46 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. v platnom znení, Ústavy Slovenskej republiky. (...)

Sťažovatelia ďalej v sťažnosti podrobne uvádzajú, v čom vidia porušenie svojho základného práva podľa označeného článku ústavy a v závere uviedli:

„Sťažovatelia vyčerpali všetky opravné prostriedky a iné právne prostriedky, ktoré im zákon poskytuje na ochranu ich práv a slobôd (...). Sťažnosť je podaná v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z.“

Sťažovatelia navrhujú ústavnému súdu, aby rozhodol týmto nálezom:

„Uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 5 NcC 41/04 zo dňa 12. augusta 2004 a postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní 7 C 685/01 bolo porušené základné právo sťažovateľov v 1., 2. a 3. rade v zmysle Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.“

Ústavný súd zrušuje uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 5 NcC 44/03 zo dňa 12. októbra 2004 a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovatelia vzniesli proti sudcovi okresného súdu námietku zaujatosti na pojednávaní 8. júna 2004, ktorú doplnili podaním z 21. júna 2004.

Na základe podanej námietky zaujatosti predseda okresného súdu predložil vec krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 5 NcC 41/04 z 12. augusta 2004 rozhodol tak, že sudca okresného súdu nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 685/01.

Ústavný súd 20. januára 2005 na okresnom súde ďalej zistil, že sťažovateľmi napadnuté uznesenie krajského súdu bolo ich právnomu zástupcovi JUDr. J. P. doručené 9. septembra 2004.

Keďže sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená až 13. januára 2005, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nemal ústavný súd inú možnosť, než ju vo vzťahu k namietanému uzneseniu krajského súdu a postupu okresného súdu po predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

Bolo preto už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2005